

Curriculum vitae

Naam: Patrick Simons

Geboren: 3 september 1959 in Swalmen

Beroep: neurochirurg, wervelkolomspecialist

Gezin: Vader was directeur exportfirma groente en fruit, moeder huisvrouw, beiden nog gezond en fit, een zus en twee broers, allen jonger, wonend in de regio Roermond/Venlo.

Opleiding: Bisschoppelijk college Broekhin en Schöndel (gymnasium beta); propedeuse Psychologie Tilburg, Katholieke Universiteit Nijmegen (Geneeskunde); Canisius Wilhelmina Ziekenhuis Nijmegen en Clemenshospital Münster (specialisatie Neurochirurgie).

Burgerlijke status: Getrouwd sinds 1987 met Marieke, die de praktijk runt. Drie kinderen: Jeroen (26), Tom (25) en Karlien (23).

Woont in: Pulheim, ten westen van Keulen

Drs. Patrick Simons, neurochirurg en wervelkolomspecialist:

‘Ik ben een bevoorrecht mens’

Zijn zorgvuldig getrimde baard verraadt eerder een beroep in de creatieve of mediasector. Maar schijn bedriegt. Toch zou je met een beetje fantasie kunnen stellen dat drs. Patrick Simons een beroep heeft dat in dienst staat van het menselijk welzijn, namelijk dat van herniapatiënten. Al meer dan twintig jaar voert de gerenommeerde Limburgse neurochirurg rugoperaties uit in zijn privékliniek MediaPark Klinik in Keulen. In de loop der jaren hebben ook steeds meer Limburgers de weg naar de Keulse kliniek gevonden om van hun rugpijn of uitstralende pijn naar de benen en voeten af te komen. En gelukkig heel erg vaak met succes. ‘Het schenkt me de meeste voldoening als de patiënt de dag na de operatie tegen me zegt: Dokter, de pijn is verdwenen. Daar doe ik het voor. Een stukje herwonnen levensvreugde en mobiliteit voor de mensen.’

Door Norbert Meijs | Foto Henry Peters

Karakter

‘Mijn moeder zei altijd: Patje is een pietje-precies. Ik ben inderdaad een perfectionist in alles, zowel privé als zakelijk. Dat is een overheersende karaktertrek. Maar perfectie is voor mij geen blind streven, je mag best tevreden zijn over bereikte resultaten. Maar je mag nooit op je lauweren gaan rusten. Perfectie is een *neverending process* waar je aan blijft werken. Het is een illusie dat je de ultieme perfectie ooit zult bereiken. Dat verhindert me echter niet om ernaar te blijven streven. Morgen is voor mij altijd een nieuwe uitdaging. Ik blijf mezelf ook steeds nieuwe doelen stellen. Dan zet ik een punt op de horizon: dáár wil ik naartoe. Maar ook stel ik mezelf de vraag: *wat ligt er achter die horizon?* Tijdens onze gezamenlijke wandeltochten vroeger, toen de kinderen nog klein waren, wilde ik altijd verder wandelen. *Wat is er achter de volgende bocht te zien?* Ik ben en blijf altijd nieuwsgierig. Wel eens tot ongenoegen van mijn vrouw en kinderen, die het op een bepaald moment wel genoeg vonden.’

Drijfveren

‘Mijn belangrijkste drijfveer is voldoening en erkenning, zowel privé als zakelijk. Na een geslaagde rugoperatie is het geweldig om de volgende dag bij een stralende patiënt te staan die me meedeelt dat de pijn is verdwenen. Dat is mijn drijfveer om al meer dan twintig jaar herniapatiënten te opereren. Dan krijg ik de erkenning dat mijn medisch specialisme het verschil maakt voor de patiënten. Ik gruwel bij de gedachte dat ik mijn werk als een noodzakelijk kwaad of als een sleur zou zien. Centraal in mijn werk staat de gedachte dat ik mijn patiënten door een geslaagde rugoperatie weer een stukje levensvreugde kan teruggeven. Daardoor voel ik me vaak een bevoorrecht mens. Het is wel ook een stevig stuk verantwoording dat je meedraagt, niet altijd makkelijk.’

Stijl van leidinggeven

‘Ik geef leiding aan in totaal vijftwintig medewerkers. Mijn stijl van leidinggeven is gebaseerd op duidelijkheid. Alle procedures in onze kliniek liggen vast, de operaties verlopen in grote lijnen op dezelfde wijze. Alles is tot in de puntjes geregeld. Medewerkers weten precies wat er van hen verlangd wordt. Ik verwacht ook dat mijn medewerkers meedenken, elkaar corrigeren, commentaar geven. Iedereen die aan het proces deelneemt, mag commentaar leveren. Dat wordt ook

besproken in de teamvergadering. Samen sta je sterker. Iedereen heeft zijn eigen verantwoordelijkheid, maar ik ben uiteindelijk eindverantwoordelijk.’

Wonen, werken en leven

‘Ik woon en werk sinds 1994 in Duitsland. Qua mentaliteit lijken Rijnlanders en Maaskanters veel op elkaar. Ze zijn vriendelijk, amicaal, houden wel van een feestje. Het zijn bourgondiërs. Ze vieren ook allebei carnaval. Zakelijk zijn er ook geen grote verschillen. Misschien dat Duitsers wat *gründlicher* zijn dan Limburgers. Ook lijkt het Keulse dialect veel op het Limburgse dialect. Als een Limburgse patiënt in Keulen geopereerd wordt, kan hij *plat kallen*. Ik heb niet het gevoel dat ik in het buitenland zit. We wonen tegen de Eifel aan. Qua natuurschoon is het vergelijkbaar met de Limburgse heuvels. Ik hou van mountainbiken, daar leent het landschap zich uitstekend voor. Keulen is een geweldige stad om te werken, te shoppen en te vertoeven. Het is net als Maastricht een oude vestingstad. Met z'n één miljoen inwoners leeft en bruist de Keulse binnenstad altijd. Overigens heb ik het gevoel dat met het spreekuur, dat ik twee keer per maand houd in Echt en in Venlo, de cirkel voor mij nu rond is. Ik ben geboren in Swalmen en heb gestudeerd in Nijmegen en Münster. Mijn praktijk is al meer dan twintig jaar gevestigd in Keulen. Maar mijn Limburgse roots blijf ik altijd houden. Het zijn ook eigenlijk geen afstanden tussen Keulen en Limburg. Ik leef, woon en werk eigenlijk *in the best of both worlds*.’

MediaPark Klinik Keulen

‘Geen twee hernia's zijn hetzelfde. Ik voer nu al meer dan twintig jaar rugoperaties uit in deze privékliniek, maar het is nooit routine. Ik ben me er terdege van bewust dat de uitkomst van zo'n operatie de levenskwaliteit van een patiënt positief of negatief kan beïnvloeden. Dat is een grote verantwoordelijkheid. Daar moet je je tijdens zo'n microchirurgische ingreep steeds van bewust zijn. Mijn operatieadvies is heel simpel: minder is meer. Mijn operaties zijn zo min mogelijk invasief. Het is echt microchirurgie op de vierkante centimeter. Het is de taak van een wervelkolomspecialist om de natuur een handje te helpen. Ik help dus eigenlijk de natuur het probleem zelf op te lossen.’

Meer info op www.hernia-weg.nl, www.mediapark-klinik.de en www.ruecken-doc.de.